

Poezie v mém životě

Poezie, jedna z nejstarších květin na zemi, byla nespočetněkrát analyzována a definována všemi, kdo se pokoušeli porozumět její existenci nebo spíš příčině její existence a zároveň příčině života.

Stejně jako životu, byly i poezii připisovány nespočetné záměry a mnohokrát byla vysvětlována její tajná role. Je spojována s posvátným, s oblohou, je považována za vyjádření světa, a dokonce za „Stvořitele“^{*1}.

Životy básníků přede mnou padají jako kapky smutného deště, protože déšť je šedý a kapky málokdy září. Pokaždé mě fascinoval rozdíl mezi vznešeností poezie a namnoze bídým a nesnesitelným životem básníků.

Já osobně považuji všechny snahy o definování poezie za pouhá směšná cvičení v prázdnotě. Jsem si jistá, že mi poezie pomáhala žít, neboť se jí téměř bezvýhradně věnuji už půl století. Nechci tím říci, že se ponořím do poezie a zapomínám na otravnou přítomnost. Myslím, že poezie nás vede přímo ke zdroji všech věcí. Tam, kde začíná vášeň, než se pro někoho promění v lásku, kde začíná úžas před neznámým, jež obepíná život, než přijde strach z vlastní smrti, kde začíná lidská nízkost, než se promění v nepřátelství a osobní antipatii. Neblahá předtucha blížící se zkázy se promění ve „svatý pocit, který se dotýká mysli i těla“^{*2}. Nebo pochopíte svět se všemi jeho mnohými významy... Ano, vděčím poezii za mnohé magické úkazy. Pak najednou jasně vidím, jak málo je skutečně neměnných prvků. Snad jen život a smrt... Ta samá věc v odlišném světle, v odlišné chvíli, má odlišnou hodnotu, má jiné následky a jiné významy.

Poezie mi pomáhala a stále pomáhá žít, ne proto, že bych věřila, že moje dílo zůstane -- „neoddávejte se takovým nadějím“^{*3} -- ani proto, že se cítím povolána sloužit svaté věci. Spíš je to proto, že i když mě poezie opouští a já se chvěji zimou ve větru, vím, že tu stále někde je. Poezie mě totiž naučila, jak proměnit konec života v lásku k životu.

(Atény 24.3.2002)

Přeložila Zuzana Mayerová

1) řecký výraz pro poezii je odvozen ze starořeckého „Poio“, tedy tvořit.

2) z básně C. Kavafise „Ithaka“

3) z básně C. Kavafise „Bůh odpouští Anthonymu“

